

Juryrapport 2025

Voor het tweede jaar op rij hebben wij, de jury, de scenario's van een kersverse lichter afstuderende scenaristen mogen lezen. Anders dan vorig jaar, waar wij met de selectie van het Nederlands Film Festival werkten, hebben dit jaar de schrijvers zelf hun scenario bij ons mogen indienen. Op deze manier is het voor scenaristen mogelijk om hun werk in te dienen, zonder dat dit verfilmd is, want niet iedereen geniet dat privilege.

Deze nieuwe generatie scenarioschrijvers biedt ons een scala aan verschillende verhalen, uit verschillende werelden. De positieve ontwikkeling zet zich ook dit jaar weer voort, waarin verhalen die historisch ongezien en ongehoord gingen (en vaak ook onwelkom waren), nu eindelijk het podium krijgen dat zij verdienen. Het Nederlands filmlandschap mag blij zijn met deze schrijvers en de jury hoopt dan ook dat ze het ver zullen schoppen.

Veelvoorkomende thema's zoals familie en bijbehorend intergenerationeel trauma, zelfontplooiing, en eerste liefdes doen blijken dat dit jonge schrijvers zijn die, wellicht met behulp van een therapeut, via deze scenario's hun eigen belevingswereld aan het verwerken zijn in hun verhalen. Dit is een uiterst ingewikkelde opgave en toont de durf van de scenaristen. Ze zijn niet bang om te experimenteren, openhartig te zijn en zichzelf uit te drukken zoals zij dat willen. De jury kan dit alleen maar prijzen en hopen dat deze verve niet verloren gaat.

Om tot onze drie nominaties voor de Shalky Scenarioprijs te komen, hebben wij gekeken naar zowel technische als verhalende elementen. We kijken naar wat de schrijver nu al kan, maar voornamelijk naar wat de potentie is van de schrijver en diens verhaal. Dit en andere criteria zijn meegenomen in de uiteindelijke selectie die bij deze genomineerd is voor de Shalky Scenarioprijs. Hieronder, op willekeurige volgorde, de drie genomineerden.

Als de zon in de maan verandert en niemand het ziet – Julia Buijs

Scenarist Julia Buijs schetst in dit scenario een bijzondere en surreële wereld waarin absurdisme en melancholie op ontroerende wijze samenkomen. Op een treinstation krijgt de lezer stukjes uit de levens te zien van gezichtsloze wezens, die het slachtoffer zijn van constante regen en aldus nooit de zon krijgen te zien. Het grote aantal personages geeft een unieke weergave van hoe divers de wereld kan zijn, ieder met hun eigen, kleine karakterontwikkeling. Het is uiterst boeiend, een scenario dat je eerder ervaart dan begrijpt: een zintuiglijke reis door een wereld waarin de regen alles bepaalt en elk wezen iets zoekt of probeert vast te houden.

Buijs heeft een geheel eigen universum geschapen, wiens regels zich langzaam aan ons tentoonspreiden, via tal van vignettes. Dit meemaken is boeiend en bevredigend, de rijke

symboliek blijft intrigeren en de schrijfwijze zet de lezer aan om mee te fantaseren. De bijzondere, associatieve stijl doet denken aan de verhalen van Toon Tellegen of de films van Studio Ghibli.

Buijs toont zich een maker met een uitgesproken stem, een liefde voor detail en een scherp gevoel voor ritme en sfeer. Hier is een schrijver die geen tekort heeft aan creativiteit en dat goed weet te vertalen naar de pagina. Dit alles resulteert in een poëtische filmervaring, die wij graag op het witte doek willen zien.

Adze – Jamy Guda

In *Adze* neemt schrijver Jamy Guda ons mee in een magisch-realistisch verhaal over intergenerationeel trauma. Hoofdpersonage May wordt geplaagd door nachtmerries over vuurvliegjes en de van haar vervreemde vader, die opdoemen nu zij zwanger is van haar eerste kind. Angstig voor wat dit kan betekenen voor haar ongeborn kind gaat ze op zoek naar antwoorden en dus haar vader. Dit alles mondt uit in een spectaculaire en visueel prikkelende confrontatie.

Guda slaagt erin om in korte tijd een reeks krachtige scènes neer te zetten, waarin we een inkijkje krijgen in de angsten die een familie al generaties lang tormenteren. Het scenario nodigt uit tot reflectie over afkomst en ouderschap. Het gebruik van Ghanese mythologie is uiterst effectief, waar de vuurvliegjes afkomstig uit deze mythologie kundig zijn ingezet als visueel en auditief motief, dat spanning en symboliek met zich meebrengt. De thematiek in combinatie met de mythologie wint aan kracht door zowel bijzonder specifiek als breed en universeel te zijn.

The European Dream – Jia Jia Hu

In *The European Dream* schetst scenarist Jia Jia Hu een gelaagd en intiem portret van Chinese arbeidsmigranten in Nederland. Hoofdpersonage Ming worstelt met heimwee en de wens om zijn dochter weder te zien. Wonend in een benauwend appartement, dat hij deelt met andere arbeidsmigranten, tevens rijk gelaagde personages, hoopt hij dat zijn harde werk zich zal vertalen naar betere dagen. Ming is een mooi uitgewerkt personage: introvert, opgebrand, maar immer actief in het najagen van zijn doel.

Hu weet in weinig pagina's een personage en diens emotionele wereld neer te zetten die ons direct grijpt. Het scenario blinkt uit in nuance en in de wijze waarop het in beperkte tijd opbouwt naar een zeer emotionele conclusie, die raakt en ontroert. De schrijfstijl is beeldend, bescheiden en *to the point*. Hu heeft een scherp oog voor detail en een diep begrip van migratie als emotionele ervaring. De ultieme kracht van dit verhaal ligt in de dialoog, tevens de kern van deze vertelling. Het realisme ervan is indrukwekkend.

De verhalen en levens van Chinese arbeidsmigranten in Nederland zijn zwaar onderbelicht. De situatie waar het hoofdpersonage in zit komt maar al te vaak voor, maar het gebeurt zelden dat we dit te zien krijgen. Dat maakt dit scenario uiterst relevant en broodnodig.